

Sygn. akt VI Ga 92/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Anna Walus- Rząsa (spr.)

SSO Beata Hass- Kloc

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. D.

przeciwko : D. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 listopada 2013 r., sygn. akt V GC 525/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda M. D. na rzecz pozwanego D. K. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.985,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI Ga 92/14

UZASADNIENIE

Powód M. D. (...) w J. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w J. kwoty 20.787,20 złotych wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, iż zakupił od pozwanego rusztowanie elewacyjne, którego jednak pozwany mu nie wydał, a uczynił to dopiero po upływie ponad dwóch lat mimo, że był wzywany do wydania rusztowania. Dochodzona pozwem kwota obejmuje wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez pozwanego z rusztowania, będącego własnością powoda.

Od wydanego w dniu 9 listopada 2012 r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNC 1578/12, pozwany złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany podniósł, iż powód nie wzywał go do wydania przedmiotowego rusztowania przez ponad dwa i pół roku, pozwany nie użytkował dla własnych potrzeb rusztowania, a ponadto sposób wyliczenia kwoty za bezumowne korzystanie jest nieprawidłowy, a to z uwagi na stosunkowo krótki okres przydatności tego typu sprzętu w ciągu roku kalendarzowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że nie budził wątpliwości fakt zakupu przez powoda elementów rusztowania w dniu 24 listopada 2009 r. od pozwanego.

Fakt zapłaty przez powoda należności wynikającej z faktury jest niekwestionowany przez strony. Również okoliczność wydania przez pozwanego powodowi jego własności dopiero w maju 2012 r. nie jest sporna między stronami, choć przyczyny takiego stanu rzeczy wydają się nie do końca jasne, gdyż zeznania stron są rozbieżne. Sąd Rejonowy przyjął za wiarygodne zeznania świadka J. D. (1), iż przyczyną nie wydania rusztowania były zaległości płatnicze brata powoda u pozwanego.

Dnia 16 kwietnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do wydania rusztowania. Pomimo tego wezwania pozwany nie wydał nadal rusztowania do dnia 23 kwietnia 2012 r.

W dniu 11 lipca 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności dochodzonej pozwem z tytułu bezumownego korzystania z rusztowania.

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2013r. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.697,58 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda jest zasadne w zasądzonej części.

Sąd nie dał wiary pozwanemu, iż powód był zainteresowany magazynowaniem u niego elementów rusztowania. W tej części zeznania pozwanego są gołosłowne i nie oparte na żadnych racjonalnych argumentach.

Sąd Rejonowy ustalił wysokość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rusztowań na podstawie opinii biegłego M. C.. Wysokość tego wynagrodzenia biegły ustalił uzasadniając przyjęte stawki faktem niekompletności rusztowania, które nie dawało gwarancji bezpieczeństwa, gdyż pozbawione było m.in. drabinek, siatek zabezpieczających i śrub kotwiących.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany i zaskarżając wyrok w całości zarzucił błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, że pozwany nie chciał wydać powodowi zakupionych elementów rusztowania i bezumownie z nich korzystał przez okres ponad 2,5 roku, gdy tymczasem to powód nie odebrał od pozwanego rusztowań, wskutek czego pozwany musiał je magazynować przez ten czas i wydał je powodowi gdy ten o to wystąpił. Z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego zarzutu pozwany zarzucił błędne ustalenia faktyczne polegające na zawyżeniu należnego wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rusztowań, gdy tymczasem przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy powinno zostać ono określone w znacznie niższej wysokości.

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

W szczególności pozwany zarzucił, że powód po zakupie rusztowań ani razu nie wystąpił do pozwanego o ich wydanie. Pozwany wskazał, że powód zakupił rusztowania z dotacji i dlatego nie mógł wyzbyć się ich przez okres 2 lat. W tym czasie powód w ogóle nie prowadził działalności w zakresie najmu rusztowań gdyż zajmował się kowalstwem artystycznym. Pozwany magazynował u siebie rusztowania i był gotów je wydać powodowi, który jednak nie zwracał się o ich wydanie. Nie jest prawdą, że w kwietniu 2012r. pozwany zwlekał z wydaniem rusztowań powodowi. Ustalenia stron były takie, że powód sam przyjedzie po rusztowania. Gdy jednak powód zażądał dostarczenia towaru do J.

pozwany choć, nie był do tego zobowiązany, dostarczył rusztowania powodowi na własny koszt. Nie jest prawdą aby powód po zakupie rusztowań zwracał się do pozwanego o ich wydanie, a ten mu odmawiał. Powód – zdaniem pozwanego - na przestrzeni 2,5 roku podjąłby kroki prawne (a przynajmniej zażądałby wydania rusztowań na piśmie) w celu wyegzekwowania wykonania zobowiązania. Jednakże powód takich działań nie podjął.

Pozwany zarzucił również, że wysokość zasądzonej kwoty jest zawyżona. Prace budowlane, do których rusztowania mogą być wykorzystywane mają charakter sezonowy. Stąd też wyliczenie biegłego jest nieprawidłowe. Pozwany wskazał również, że powód nabył u niego elementy rusztowań , które nie były kompletne. W celu prawidłowego korzystania z rusztowań konieczne było dokupienie niektórych elementów takich jak: drabinki, siatki zabezpieczające i śruby kotwiące.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Fakt zakupu rusztowań przez powoda od pozwanego był bezsporny. Brak jednak w sprawie jednoznacznego dowodu na to, że pozwany nie chciał wydać powodowi rusztowań po ich zakupie. Zeznania stron co do wydania rusztowań były rozbieżne, a Sąd Rejonowy przyjmując, że pozwany nie chciał wydać powodowi rusztowań oparł się jedynie na zeznaniach świadka J. D. (1). Zeznał on jednak tylko, że z tego co „kojarzy” rusztowanie nie zostało wydane powodowi przez pozwanego z powodu zaległości płatniczych brata powoda w stosunku do pozwanego. Z zeznań tych nie wynika skąd świadek miał taką wiedzę, tym bardziej, że słuchany w sprawie powód nie potwierdził tych faktów. Nie wynika z tych zeznań również, że J. D. był świadkiem bezpośredniej odmowy wydania rusztowań przez pozwanego powodowi. Niezrozumiałym wydaje się fakt, że powód dopiero po upływie prawie dwóch i pół roku wezwał pozwanego do wydania rusztowań w sytuacji gdy zapłacił za nie w 2009 r. Skoro rusztowanie było powodowi potrzebne powinien był bezpośrednio po tym jak wg jego twierdzeń pozwany odmówił wydania rusztowań wezwać D. K. do wydania rusztowania i na tą okoliczność przedstawić dowód. Powód okoliczności tej nie wyjaśnił, a w ustalonym stanie faktycznym brak jest jakiegokolwiek jednoznacznego dowodu, z którego w sposób nie budzący wątpliwości wynikałoby, że pozwany odmówił powodowi wydania rusztowań, a także, że korzystał w okresie spornym z rusztowań sam lub wynajmował innym.

W tym stanie rzeczy skoro powód nie wykazał, że pozwany nie chciał wydać mu rusztowań w spornym okresie, jego roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rusztowań jest bezzasadne. Stąd też z uwagi na brak wykazania przesłanek przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących ochrony własności Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc i powództwo oddalił, rozstrzygając stosownie do wyniku sporu o kosztach procesu.

Wobec powyższego rozstrzygnięcia za bezprzedmiotowe należy uznać rozważanie zarzutów apelacji dotyczących prawidłowości wyliczenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rusztowań.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.